

mulig falde sammen med dem, som den forrige Indenrigsminister havde. Man tænker ikke saa meget paa at slaa op efter mod Storkapitalismen og Storindustrien, som man derimod — saaledes forekommer det mig, og det fremgaar af Udtalelser, der ere faldne baade i Dag og i Fjor — tænker paa at slaa ned efter. I Sammenhæng hermed vil jeg bemærke, at det er ikke den Vej, det forekommer mig, at man skal gaa. Naar man derfor har talt saa meget om at komme den nuværende Omløben med Varer til Livs, saa kunde jeg vel ogsaa være med til en vis Indskrænkning deri, men jeg tror, at det vil være rigtigt for dette Ting at overveje, at de, der ernære sig paa denne Maade, for en stor Del ere arbejdsløse og fattige Folk — i alt Fald i Bjerne. Mange søge paa den Maade at friste Livet, naar de blive arbejdsløse, og saa længe vi have en Næringsløv, der tvinger et meget stort Antal Mennesker til at gaa ledige i en stor Del af Aaret og ikke giver dem Anvisning paa, hvorledes de skulle ernære sig, saa bliver det store Spørgsmaal, om det er rigtigt og forsvareligt at paahyde ved Lov, at saadanne Mennesker ikke maa ernære sig paa en ærlig Maade. I ethvert Fald vil jeg henstille til Overvejelse, at, hvis man skulde gaa til fuldstændig at forbyde i Bjerne Omløben med Varer til Fordel for de handlende, der svare Skat, som man siger, og hvortil jeg selv, som man ved, hører, da vil jeg haabe, at man er saa human i sine Bestræbelser for at naa denne Fordel for de næringsdrevende, at man i det mindste tager det Hensyn til dem, der have Ret til at handle paa den Maade, at man ikke brat forbyder den og kaster en stor Mængde Mennesker ud af det Erhverv, som de i en Række af Aar paa ærlig Maade have ernæret sig ved, men at man siger, at først om en forholdsvis lang Tid indtræder dette, saa at man kan tænke sig, at man ikke kommer de nulevende paa tværs i deres Næring. Det er sandelig ikke saa let for fattige Folk at finde et Erhverv, naar de ikke kunne finde det ved deres Haandværk og ikke kunne finde det ved det løse Arbejde, hvad de mange Gange ikke kunne, særlig her i den store By, og de saa ikke maa ernære sig ved at gaa omkring og sælge et eller andet, som de kunne danne sig en Kundekreds for. Jeg ser godt det skæve deri, men vil man virkelig raade Bod derpaa, saa skal man ikke slaa ned ad mod de smaa men op ad mod de store og søge at komme dem til Livs, men det er det, man ikke vil. Det ærede Medlem fra Odense sagde med Hensyn til Jagprøver, at han var aldeles overbevist om, at Pluraliteten af den danske Haand-

værker- og Industristand stod bag ved ham, naar han sagde: Vi ønske Jagprøver. Det ærede Medlem sagde ikke, at han var vis paa, at de stod bag ved ham, naar han sagde, at man ved Lov ønskede at indføre tvungne Jagprøver, saa jeg ved ikke, om det ærede Medlem sigtede dertil. (Christian: Jo!). I saa Tilfælde tillader jeg mig stærkt at betvivle, at Pluraliteten af den danske Haandværker- og Industristand staar bag ved ham. Det er min aldeles bestemte Overbevisning, og det skal ikke være vanskeligt for mig og dem, der staa mig nær, at føre Bevis derfor, at de organiserede Arbejdere ikke ønske de tvungne Jagprøver indførte. Som jeg ogsaa saade i Fjor, jeg ved ikke, af hvad Grund man skulde ønske tvungne Jagprøver, som egentlig ikke stille andet op som Maal end Middelmåadigheden. Ja, hvis det var en Dydiggørelse i særlig Grad, som det ærede Medlem talte om, men det er der jo slet ikke Tale om, der er kun Tale om, at vedkommende kan blive Svend, og naar man kender Svendepøverne, og hvad der fordres, saa er det sandelig ikke noget eftertragtelsesværdigt. I de Faa, hvor det har noget at sige, har man allerede i en Række af Aar indført Svendepøver inden for egne Kammer ad Frivillighedens Vej, og lad os kun beholde dem i de Faa, hvor de kunne gavne, men lad os ikke tvinge Folk til at aflægge en Prøve, der efter Arbejdernes Mening ingen Betydning har, og som ikke kan gavne Mestrene i nogen væsentlig Grad. Det er det smaatstaarne Syn paa Forholdene herhjemme, som bevirker, at man tror, at en saadan Smule Reform som Indførelsen af tvungne Jagprøver skulde kunne redde den mindre danske Haandværker- og Industristand. Det er et Bevis paa, at man ser for smaat paa Forholdene, man ser ikke, hvorfra Trykket kommer, hvad den egentlige Marsag er til Trykket, og jo hurtigere Folk saa Syn paa, hvor det egentlig er. Ulykken kommer fra, desto bedre er det. Efter min Mening er det kun til Skade for Haandværkerstanden, baade Mestre og Arbejdere, hvis Jagprøver og den Slags Reform, som ingen Nytte ere til, blive indførte. Det er min Overbevisning og deres, som staa mig nær, og det er et ikke lille Tal af den organiserede og bevidste Arbejderstand.

Lauridsen: Jeg vil benytte Lejligheden til at sige det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (B. Holm) en Tak, fordi han har protesteret paa Arbejdernes Begne imod, at de skulde ønske Jagprøverne, og jeg vil tilføje, at efter dette synes jeg, at Sagen maa staa klar for alle, thi det kan